

Arrest

nr. 267 734 van 3 februari 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. VAN ISTERDAEL
Terninckstraat 13 / C1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 oktober 2021 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. VAN ISTERDAEL, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Ö. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 24 maart 2021 samen met zijn kompaan op heterdaad betrapt door de politie bij het dealen van heroïne, cocaïne en amfetamines en werd door de onderzoeksrechter aangehouden.

1.2. Op 30 augustus 2021 werd verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank te Brussel wegens handel in verdovende middelen tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel voor de helft.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie trof op 21 oktober 2021 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

1.4. Eveneens op 21 oktober 2021 trof de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Aan de Heer :

Naam: D.(…)

Voornaam: S.(…)

Geboortedatum: (…)

Geboorteplaats: (…)

Nationaliteit: Marokko

wordt een inreisverbod voor 8 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België. De beslissing tot verwijdering van 21.10.2021 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, vierde lid van de Wet 15/12/1980:

□ Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van acht jaar, omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan verdovende middelen, deelname aan vereniging, dader of mededader, aan anderen het gebruik te hebben vergemakkelijkt of er toe aangezet, feiten waarvoor hij op 30.08.2021 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel voor de helft.

Uit het aanhoudingsmandaat van de betrokkene blijkt dat hij samen met de genaamde E.(…) drugs verkoopt van het type heroïne, cocaïne en speed. Uit onderzoek blijkt dat D.(…) S.(…) werkt voor rekening van de heer E.(…). De verkopen hiervan spelen zich af op het Brussels grondgebied en verlopen via 2 gsm-nummers.

Het verkopen van verdovende middelen, betekent een belangrijke overlast voor de samenleving vermits deze de volksgezondheid manifest ernstig in gevaar brengen en drugsverslavingen op hun beurt uitlokkend zijn naar andere misdrijven, zoals diefstallen en geweldplegingen. Aan deze praktijken dient paal en perk te worden gesteld. Het is duidelijk dat het financiële voordeel het leidend motief was van uw wederrechtelijk handelen en dat u zich niet bekommerde over de nefaste gevolgen van drugs op de gezondheid van de afnemers, zowel op fysiek als psychisch vlak. Gelet op de herhaling inzake het plegen van drugsfeiten, de zwaarwichtigheid van de feiten, de grootschaligheid van de handel, de rol van betrokkene binnen de vereniging en zijn persoonlijkheid, kan er legitiem afgeleid worden dat hij een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/11

De betrokkene verklaarde in zijn vragenlijst “hoorplicht” ingevuld op 06.04.2021, sinds 3 maanden in België te verblijven, in het bezit te zijn van zijn identiteitsdocumenten en niet te lijden aan een ziekte die hem belemmert om te reizen; verder verklaarde hij geen duurzame relatie en geen minderjarige kinderen in België te hebben. Hij verklaarde wel dat hij familie heeft in België waaronder neven en een tante maar hij heeft geen contact met hen en ze weten niet dat hij in België is. Voorts wist hij nog te verklaren dat hij een dochter heeft, genaamd J.(…), die in Spanje zou verblijven. Betrokkene wenst niet terug te keren naar zijn land van herkomst maar wel naar Spanje. Het administratief dossier van betrokkene bevat geen elementen die erop wijzen dat de betrokkene in België een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM heeft. Zo ontving betrokkene tot op heden ook geen bezoek in de gevangenis. Het administratief dossier bevat verder ook geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/11.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

*Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 8 jaar proportioneel.
(...)"*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 74/11 van, §1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoeker stelt hierbij het volgende:

"1.Eerste onderdeel: schending van artikel 74/11 §1, vierde lid Vreemdelingenwet.

Overwegende dat verwerende partij het inreisverbod van 8 jaar aan verzoeker heeft opgelegd in toepassing van artikel 74/11 §1, vierde lid Vreemdelingenwet.

Dat verwerende partij het inreisverbod van 8 jaar heeft opgelegd omdat verwerende partij van mening is dat verzoeker een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde.

Dat verwerende partij verwijst naar het strafrechtelijk verleden van verzoeker, namelijk waarbij verzoeker door de correctionele rechtbank van Brussel op 30.8.2021 tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel voor de helft, dit voor feiten van verdovende middelen .

Dat verwerende partij stelt dat gezien de maatschappelijke impact van deze feiten kan worden afgeleid dat verzoeker door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen .

Terwijl verzoeker ervan overtuigd is dat verwerende partij ten onrechte de mening toegedaan is dat het gedrag van verzoeker actueel gevaar zou vormen om een fundamenteel belang van de samenleving te bedreigen én dat verzoeker door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.

Dat verzoeker er op wijst dat hij de opgelegde gevangenisstraf heeft ondergaan.

Dat verzoeker er ook op wijst dat uit geen enkel element in het dossier blijkt dat de persoonlijke gedragingen van verzoeker een daadwerkelijk en actueel gevaar voor de openbare orde vormen, integendeel, verzoeker heeft zijn straf ondergaan, werd niet meer strafrechtelijk veroordeeld en heeft steeds te kennen gegeven dat hij vrijwillig wenst terug te keren naar zijn familie in Spanje.

Dat uit de beslissing van verwerende partij niet blijkt dat er een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging is voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Dat nergens uit blijkt dat verzoeker door zijn actuele gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.

Dat nergens uit blijkt dat verzoeker door zijn actuele gedrag een bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Dat verwerende partij dus artikel 74/11 §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.

2. Tweede onderdeel: schending van de algemene motiveringsverplichting en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991); en schending van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

Aangezien de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 de overheid verplichten om in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Aangezien het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Aangezien verzoeker in dit verband naar de rechtsleer verwijst die het volgende stelt: "Een motivering die slechts rekening houdt met bepaalde elementen van een dossier (ten nadele van de betrokkene) en niet met andere fundamentele elementen, is niet afdoende. " (OPDEBEEK, en COOLSAET, A., Formele motivering van bestuurshandelingen, Die Keure, Brugge, 1999, nr. 189).

Aangezien het duidelijk is dat de bestreden beslissing van verwerende partij niet afdoende werd gemotiveerd

Doordat verwerende partij aan verzoeker een inreisverbod heeft opgelegd omdat verwerende partij van mening is dat verzoeker een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde.

Doordat verwerende partij verwijst naar het strafrechtelijk verleden van verzoeker, waarbij verzoeker wegens verdovende middelen door de correctionele rechtbank te Brussel op 30.8.2021 werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar waarvan de helft met uitstel .

Doordat verwerende partij stelt dat gezien de maatschappelijke impact van deze feiten kan worden afgeleid dat verzoeker door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden en dat verzoeker een groot gevaar vormt voor de openbare orde en veiligheid, dat overwegende het winstgevende karakter van de misdadige feiten van verzoeker er een ernstig, reëel en actueel risico bestaat op een nieuwe schending van de openbare orde.

Terwijl verzoeker ervan overtuigd is dat verwerende partij ten onrechte de mening toegedaan is dat het gedrag van verzoeker actueel gevaar zou vormen om een fundamenteel belang van de samenleving te bedreigen én dat verzoeker door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden. Dat uit de beslissing moet blijken dat er een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor en fundamenteel belang van de samenleving is. (cfr. Art. 23§1 Vw).

Dat verzoeker er eveneens op wijst dat hij de opgelegde gevangenisstraf heeft ondergaan.

Dat verzoeker er ook op wijst dat uit geen enkel element in het dossier blijkt dat de persoonlijke gedragingen van verzoeker een daadwerkelijk en actueel gevaar voor de openbare orde vormen, integendeel, verzoeker heeft zijn straf ondergaan, en heeft te kennen gegeven dat hij vrijwillig wenst terug te keren naar zijn familie in Spanje.

Dat nergens uit blijkt dat verzoeker door zijn actuele gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.

Dat verwerende partij dus de motiveringsverplichting heeft geschonden.

Aangezien verwerende partij hierbij ook het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur heeft geschonden.

Aangezien bij het uitoefenen van een discretionaire bevoegdheid het bestuur het redelijkheidsbeginsel in acht moet nemen. Aangezien om na te gaan of het bestuur de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden, de rechter tot een marginale toetsing van het bestuursoptreden zal overgaan en de kennelijke wanverhouding tot de feiten waarop de beslissing is gebaseerd, sanctioneren (L.P. SUETENS, "Algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur in de rechtspraak van de Raad van State", T.P.B., 1981, p. 87). Wat het redelijkheidsbeginsel de rechter toestaat, is niet het oordeel over te doen, maar is enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat, wanneer de door het bestuur geponeerde verhouding tussen beslissing en feiten in werkelijkheid volkomen ontbreekt (A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME, J. VANDE LANOTTE, Overzicht van het Belgisch Administratief Recht, 17de editie 2006, p. 60).

Aangezien het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Dat uit hetgeen hierboven werd uiteengezet ook blijkt dat de beslissing van verwerende partij een onredelijke en onzorgvuldige beslissing is.

Doordat verwerende partij ervan uitgaat, maar dit geheel niet motiveert noch aantoon, waarom uit het gedrag uit het verleden van verzoeker zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker een groot gevaar voor de openbare veiligheid vormt en dat er een ernstig, reëel en actueel risico op een nieuwe schending van de openbare orde zou bestaan.

Ook het inreisverbod van 8 jaar is niet voldoende gemotiveerd.

Weerom wordt het argument ernstige bedreiging voor de openbare orde of nationale veiligheid ingeroepen omdat verzoeker een gevangenisstraf heeft gekregen van 2 jaar waarvan de helft met uitstel.

De duur van het inreisverbod moet rekening houden met specifieke omstandigheden van elk geval. (art. 74/11 §1 eerste lid Vw.)

De maximumtermijn kan meer dan 5 jaar bedragen als de vreemdeling een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. Verweerster moet motiveren waarom de bedreiging ernstig is. (Rvs 16 januari 2014, Rev.dr.étr. 2014 , 102; Rvv 7 februari 2018 nr.199.326

Bovendien kan het inreisverbod om humanitaire reden ook worden ingetrokken.

Dat het eerste middel van verzoeker ernstig en gegrond is."

2.2. Een schending van het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij de haar toegekende discretionaire beoordelings- of beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Van een schending van het redelijkheidsbeginsel kan slechts sprake zijn wanneer een beslissing, waarvan is vastgesteld dat ze berust op deugdelijke grondslagen, inhoudelijk dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon of, nog, er een zodanige wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot die besluitvorming zou komen of die beslissing zou nemen (RvS 29 mei 2020, nr. 247.683).

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

2.5. Het bestreden inreisverbod vermeldt uitdrukkelijk artikel 74/11, §1, vierde lid, van de vreemdelingenwet als zijn juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

"§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

(...)

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid."

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 24 maart 2021 door de onderzoeksrechter werd aangehouden en op 30 augustus 2021 door de correctionele rechtbank van Brussel werd veroordeeld wegens druggerelateerde feiten, met name het dealen van heroïne, cocaïne en speed.

2.7. Verzoeker stelt in zijn middel in wezen dat hij geen actueel gevaar vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving omdat hij de gevangenisstraf heeft ondergaan, niet meer veroordeeld werd en vrijwillig wenst terug te keren naar zijn familie in Spanje.

2.8. In de beslissing wordt hieromtrent het volgende gesteld:

"De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan verdovende middelen, deelname aan vereniging, dader of mededader, aan anderen het gebruik te hebben vergemakkelijkt of er toe aangezet, feiten waarvoor hij op 30.08.2021 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel voor de helft.

Uit het aanhoudingsmandaat van de betrokkene blijkt dat hij samen met de genaamde E.(...) drugs verkoopt van het type heroïne, cocaïne en speed. Uit onderzoek blijkt dat D.(...) S.(...) werkt voor rekening van de heer E.(...). De verkopen hiervan spelen zich af op het Brussels grondgebied en verlopen via 2 gsm-nummers.

Het verkopen van verdovende middelen, betekent een belangrijke overlast voor de samenleving vermits deze de volksgezondheid manifest ernstig in gevaar brengen en drugsverslavingen op hun beurt uitlokkend zijn naar andere misdrijven, zoals diefstallen en geweldplegingen. Aan deze praktijken dient paal en perk te worden gesteld. Het is duidelijk dat het financiële voordeel het leidend motief was van uw wederrechtelijk handelen en dat u zich niet bekommerde over de nefaste gevolgen van drugs op de gezondheid van de afnemers, zowel op fysiek als psychisch vlak. Gelet op de herhaling inzake het plegen van drugsfeiten, de zwaarwichtigheid van de feiten, de grootschaligheid van de handel, de rol van betrokkene binnen de vereniging en zijn persoonlijkheid, kan er legitiem afgeleid worden dat hij een reële, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/11

De betrokkene verklaarde in zijn vragenlijst "hoorplicht" ingevuld op 06.04.2021, sinds 3 maanden in België te verblijven, in het bezit te zijn van zijn identiteitsdocumenten en niet te lijden aan een ziekte die hem belemmert om te reizen; verder verklaarde hij geen duurzame relatie en geen minderjarige kinderen in België te hebben. Hij verklaarde wel dat hij familie heeft in België waaronder neven en een tante maar hij heeft geen contact met hen en ze weten niet dat hij in België is. Voorts wist hij nog te verklaren dat hij een dochter heeft, genaamd J.(...), die in Spanje zou verblijven. Betrokkene wenst niet terug te keren

naar zijn land van herkomst maar wel naar Spanje. Het administratief dossier van betrokkene bevat geen elementen die erop wijzen dat de betrokkene in België een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM heeft. Zo ontving betrokkene tot op heden ook geen bezoek in de gevangenis. Het administratief dossier bevat verder ook geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/11.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 8 jaar proportioneel.”

2.9. In weerwil van verzoekers beweringen in zijn middel wordt in de beslissing wel degelijk gemotiveerd waarom van hem, omwille van de handel in verdovende middelen, waarvoor hij overigens strafrechtelijk werd veroordeeld, een actuele bedreiging uitgaat voor de openbare orde. Hierbij wordt gewezen op de veroordeling van “30.08.2021” en “het financiële voordeel (als) leidmotief” en “de herhaling (...) de zwaarwichtigheid (...), de grootschaligheid van de handel, de rol van de betrokkene binnen de vereniging en zijn persoonlijkheid”. Zoals blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie kan een strafrechtelijke veroordeling, zelfs als deze niet onherroepelijk is, aanleiding geven tot de vaststelling van een gevaar voor de openbare orde, “wanneer die veroordeling, samen met alle andere omstandigheden van de situatie van de betrokkene, een dergelijke constatering rechtvaardigt” (HvJ 11 juni 2015, nr. C-554/13, Zh. en O, §51). Verzoekers loutere affirmatie dat “uit geen enkel element in het dossier blijkt dat de persoonlijke gedragingen van verzoeker een daadwerkelijk en actueel gevaar voor de openbare orde vormen” raakt kant, noch wal. Het gegeven dat hij zijn straf heeft uitgezeten en zijn wens om terug te keren naar zijn familie betekenen niet automatisch dat er van hem geen bedreiging voor de openbare orde zou uitgaan. In elk geval toont verzoeker niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris onredelijk of onzorgvuldig te werk ging door op basis van de recente veroordeling en de aard van de gepleegde feiten te concluderen dat er sprake is van “een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij”. Vervolgens heeft de gemachtigde van de staatssecretaris deze vaststelling afgewogen tegen de “specifieke omstandigheden” in de zin van artikel 74/11, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet, waarbij de gezondheidstoestand en de familiale situatie van verzoeker werd toegelicht en wordt besloten dat een inreisverbod met een duur van 8 jaar proportioneel is. Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat de beslissing niet deugdelijk zou zijn gemotiveerd.

2.10. Er werd geen schending aangetoond van artikel 74/11, §1, vierde lid, van de vreemdelingenwet. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Verzoeker toont evenmin aan dat de bestreden beslissing steunt op onjuiste feitelijke of juridische grondslagen of de motieven in kennelijke wanverhouding staan tot het besluit. Er is geen sprake van een schending van het zorgvuldigheids- of het redelijkheidsbeginsel, noch van de motiveringsplicht.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN